

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความถูกต้องของฉลากสารระเหย ปีงบประมาณ 2549
ผู้แต่ง	สุเมธ แสงคุณะคุปต์
ปีที่เผยแพร่	2549
การเผยแพร่	รูปเล่ม
สถานที่จัดเก็บ (กรณีเอกสารวิชาการ)	ศูนย์วิทยบริการ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

สำรวจฉลากสารระเหยประเภททินเนอร์ แลคเกอร์ กาวอินทรีย์สังเคราะห์ กาวอินทรีย์ธรรมชาติ ที่มีขนาดบรรจุไม่เกิน 550 มิลลิตร หรือ 550 กรัม รวมถึงความเข้าใจของผู้ประกอบการในกฎหมายสารระเหย ในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคกลาง และภาคใต้ โดยใช้ระยะเวลาสำรวจ 4 เดือน ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม – 31 สิงหาคม 2549 ผลจากการตรวจสอบสถานที่ที่จำหน่ายสารระเหย จำนวน 151 แห่งทั่วประเทศ พบว่ามีเพียง 11 แห่ง (คิดเป็นร้อยละ 7.28) มีผลิตภัณฑ์สารระเหยที่ฉลากถูกต้องทั้งหมด และจากการตรวจสอบฉลากผลิตภัณฑ์สารระเหย แยกเป็นรายผลิตภัณฑ์ พบตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้น 102 ตัวอย่าง มีฉลากผลิตภัณฑ์สารระเหยที่ผิด 85 ตัวอย่าง โดยมีหัวข้อที่ฉลากผิดมากที่สุด ได้แก่ 1) มีคำว่า “สารระเหย” เป็นตัวอักษรสีแดงบนพื้นสีขาว ร้อยละ 94.12 2) คำว่า “คำเตือน ห้ามสูดดม เป็นอันตรายต่อชีวิต” เป็นตัวอักษรสีแดงบนพื้นขาว ร้อยละ 88.24 และ 3) ชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารผสมทั้งหมดในสารระเหย ร้อยละ 65.88 และจากฉลากสารระเหยที่สำรวจทั้งสิ้น 54 บริษัท พบข้อผิดพลาดในส่วนของที่ไม่แสดงที่อยู่จำนวน 24 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 44.4 ดังนั้นจากการศึกษาพบว่า สถานที่ขายสารระเหยยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายสารระเหย และผู้จำหน่ายสารระเหยรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยสารระเหย มาตรา 16 ห้ามขายหรือจัดหาสารระเหยให้แก่ผู้ซึ่งผู้ขายรู้ว่าคิดสารระเหย ถึงร้อยละ 96.7 แต่รู้ว่ามีหน้าที่ต้องจัดหาสารระเหยที่มีข้อความ ภาพ เครื่องหมาย ตามพระราชกำหนดสารระเหย มาตรา 12 – 14 เพียงร้อยละ 0.7 และห้ามขายสารระเหยในเด็กอายุไม่เกิน 17 ปี (ซึ่งปัจจุบันมีการประกาศแก้ไขภายหลังการศึกษาโครงการเป็น ห้ามมิให้ผู้ใดขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน) จากมาตรา 15 เพียงร้อยละ 2 ขณะที่สถานที่จำหน่ายสารระเหยหาย ทั้ง 151 แห่ง ไม่ทราบถึงบทลงโทษ กรณีไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดสารระเหย (มาตรา 22 – 25)

ข้อเสนอแนะ ควรมีการกำหนดนโยบายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์สารระเหยครอบคลุมถึงสถานที่ผลิตและจำหน่าย รวมถึงอำนาจในการอนุญาตการผลิตผลิตภัณฑ์สารระเหยที่จำหน่ายในท้องตลาด

